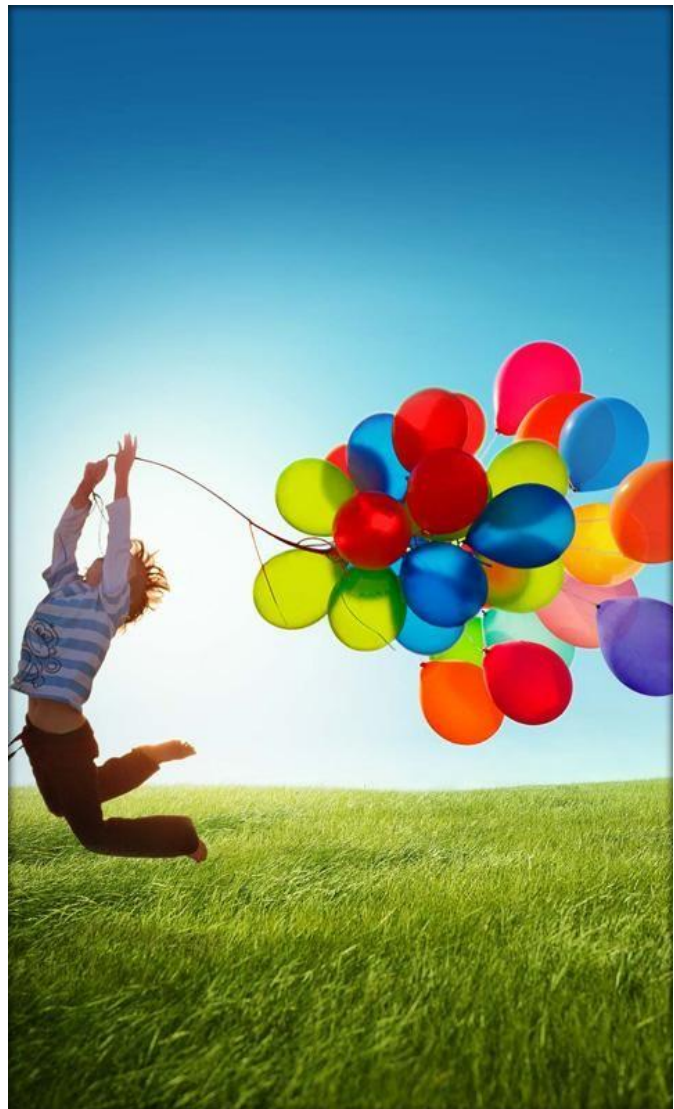

Hrádocký prameň

September 2019, číslo 22

Chcem ti písať básne,
hoci v slovách v riadku
nie je žiadny rým.
Chcem ti skladať piesne
aj keď rytmus v sebe
vôbec necítim.
Chcem urobiť čokoľvek,
čo vyjadrí vďaku,
že človeka si nenechal
ležať tvárou v prachu.
Od veľkej radosti
tancujem aj lietam,
lebo nejdem sama
tou cestou k nebesám.

Z rozhovoru v lietadle

On: „Máš ten Život?“

Ona: „Nie, mala som ho len požičaný, musela som ho vrátiť. Nedá sa kúpiť.“

Niektoré javy v našom živote vieme vyjadriť rôznymi spôsobmi - a naopak, niekedy jedno slovo vystihuje naraz niekoľko rôznych významov. Platí to aj v tomto prípade. Nie je totiž Život ako život. V tomto krátkom príbehu manželia jednoducho nemali šťastie. Nestihli kúpiť posledné číslo časopisu „Život“, ale o týždeň to zrejme stihnú. Zaplatia, kúpia si ho, potom ho odložia a o týždeň si opäť kúpia nový.

S tým našim, skutočným životom je to trošku iné. Kúpiť sa naozaj nedá a presne to vystihuje situácia, ktorá sa prihodila manželom cestou na dovolenku. Náš život nie je náš, je nám len prepožičaný. Na určitý čas. Potom príde čas, keď ho budeme musieť vrátiť tomu, kto nám ho dal do správy. Ani jedinú minútu života si nevieme kúpiť ani predĺžiť. Náš život nemáme plne v rukách – hoci si to často mylne myslíme.

V lietadle jedna staršia pani ešte poznamenala: „Je zvláštne vložiť svoj život do rúk niekoho, koho vôbec nepoznáme.“ Myslela tým pilota lietadla. A skutočne, nikdy sme ho nevideli. Nevieme, ako vyzerá, aké má vlastnosti, vzdelanie či skúsenosti. Len plne dôverujeme, že za dverami pilotnej kabíny sedí niekto, kto dokáže zdvihnúť ťažké lietadlo zo zeme, prekonať všetky oblaky i búrku a bezpečne pristáť s aspoň 160-timi cestujúcimi na palube.

Je naozaj zvláštne, že všetko čo máme, svoj život, často vkladáme do ľudských rúk a tak málo do Božích rúk. A práve Pán Boh je ten, ktorý nám život prepožičal, ktorý láskavo dozerá na to, ako so životom nakladáme a keď treba, zasiahne v pravý čas.

Záleží Mu na nás. Nie je ten „niekto“, koho vôbec nepoznáme. Vieme o Jeho živote, o Jeho skutkoch, o Jeho charaktere . Môžeme Ho vidieť v krásne stvoreného, v svedectvách ľudí, môžeme o Ňom čítať v Biblii či množstve iných kníh.

Mnohí sa v lietadle báli (hlavne deti a takí, čo takto cestovali prvýkrát), nevedeli čo očakávať. Tam hore, v nebesiach bol pilot pre nich tým najdôležitejším stvorením na svete a šťastím boli celí bez seba, keď sme šťastne pristali. Ja som bola v úplnom pokoji, lebo už doma, skôr než sme za sebou zavreli dvere nášho bytu, som našu cestu i naše životy vložila do tých najdôležitejších, najbezpečnejších – Božích rúk.

-zk-

Prierez udalostí v našom cirkevnom zbore

Letný čas i čas krátko pred letom i po lete bol pre život v našom zbore časom pekných udalostí ale i tvrdej práce a duchovných zápasov. S tým, čím sme žili, to vám skratke prinášame v nasledujúcich riadkoch .

17.- 19.5.2019 Mužská víkendová chata

V máji sme zažili jeden špeciálny víkend. Rozhodli sme sa zrealizovať mužskú chatu. Bolo to dobrodružstvo, na ktoré sme sa tešili. Chlapci a chlapi vo veku 17 – 50 rokov, asi 10- ti z nášho zboru, sme sa v piatok podvečer vybrali do Jakubovanskej doliny zažiť trochu netradičné spoločenstvo v prírode a v Božej blízkosti. Nemali sme žiadny špeciálny program či cieľ, chata sa však vydarila. V sobotu, po spoločných raňajkách sme mali duchovné spoločenstvo. Na tejto chate sme pokračovali v štúdiu Biblie tak, ako sme začali na mužských stretnutiach počas bežných týždňov u nás v kostole. Prechádzame evanjelium podľa Matúša. Poobede nasledovala túra, na ktorej sme boli objavovať zákutia krásnej liptovskej prírody. Vrátili sme sa na večer, ktorú sme si sami pripravili a večer bol tiež večerom modlitieb a chvál. Po ranných nedeľných stíšeniach a chválach sme poupratovali chatu a vybrali sa domov. Všetko bolo také prirodzené, spontánne, neplánované. Uvedomovali sme si, že je dobré, že sme spolu, že túžime byť akýmsi pilierom nášho zboru, chceme silnieť vo viere, prinášať jej ovocie. Jednoducho chceme viac. Bol to požehnaný čas, bolo nám spolu dobre a vnímame, že podobnú chatu by sme si radi zopakovali aj v budúcnosti.

Michal Žufaj

23.6.2019 Konfirmácia

Konfirmácia je v živote cirkevného zboru vždy výnimočnou a radostnou udalosťou. Veríme, že je to tak aj v živote našich piatich mladých ľudí, ktorí sa 23.6.2019 stali dospelými členmi cirkvi, teda aj nášho cirkevného zboru. Konfirmačný príhovor, ktorý priniesla zborová farárka sestra Anna Belanji sa niesol v silných myšlienkach pre povzbudenie mladých ľudí do ďalšieho života. V zmysle Písma Svätého ich pozvala do odvahy nevzdať to, čo im Pán Boh daro-

val, nenechať sa odradiť, mať cieľ pred očami , veniec života, ktorý daruje Pán Boh svojim verným. Po osobných vyznaniach viery sme medzi sebou privítali Mareka, Natálku, Viki, Sarku a Samka, vyprosujeme pre nich Božie požehnanie a pozývame ich medzi seba, do spoločenstva na rôzne duchovné aktivity nášho zboru. Piesňou nám poslúžili samotní konfirmandi, spolu mladšími konfirmandmi z prvého ročníka. Na záver sa našim milým konfirmandom, v citlivom a hlbokom príhovore, prihovorel brat dozorca Janko Pavlík.

-zk-

29. -30.6. 2019 Zborové dni

Blížil sa koniec školského roka a počasie sa ukazovalo pekné. Koniec júna sa preto stal tým najlepším časom pre zborové dni . Stretli sme sa v sobotu, 29.6.2019. Naše vonkajšie aktivity záviseli od počasia. Pán Boh však požehnal peknú, slnečnú sobotu, ktorá dopriala aktivitám na bicykli. Starší i mladší tak mali možnosť prežiť vzácny čas na cyklotúre smerom k Červenému kútu za Liptovským Hrádkom. Cyklisti sa rozdelili do dvoch skupín, deti a menej zdatní alebo tí, ktorí sa potrebovali vrátiť domov skôr sa pri Červenom kúte oddelili a vrátili späť do Liptovského Hrádku. Tí ostatní pokračovali ďalej a vrátili sa

v poobedných hodinách. Po krátkom oddychu sme sa opäť stretli pred večerom , v záhrade za kostolom. Mali sme spoločné športové aktivity, spoločnú opekačku, grilovačku, kto čo doma mal, to doniesol. Ochutnali sme napríklad domáce šaláty, koláče a našli tak i nové kulinárske inšpirácie. O 18.00 hod. sme mali duchovné stíšenie, spievali sme Bohu chvály, počúvali Božie slovo. Bola to akási spoločná mládež. Po skončení sa vonku ešte hral futbal, viedli sa rozhovory v skupinkách, modlili sme sa v skupinkách. Na záver sme všetko spoločne poupratovali a so zapadajúcim slnkom sme sa pobrali do svojich domovov. Na druhý deň, v nedeľu, sme ešte pokračovali v zborových dňoch, na spoločných misijných bohoslužbách, kde sme mali možnosť, starší či mladší prijať požehnanie od sestry farárky pri príležitosti ukončenia školského roka. Spoločne sme potom strávili ešte doobedný čas pri rozhovoroch, káve, koláčiku. Vďaka Pánu Bohu za tie výnimočné chvíle.

-zk-

5.7.2019 „Na ceste“ – koncert k vydanému CD Anny Belanji

V tento piatok, v podvečer, sme sa tešili na výnimočný koncert. Do života bolo uvedené CD našej zborovej farárky, sestry Anny Belanji, na ktorom sa nám prihovarila aj predstavila niekoľko svojich piesní. Hudobný doprovod bol tvorila naša zborová kapela a na koncert bola pozvaná aj p. Alena Čermáková – dokumentaristka a šansonierka, ktorá predstavila tiež niekoľko svojich piesní , hovorila o svojom živote a hudobne ju doprevádzal jej manžel. Bolo vzácné zažiť takéto netradičné podujatie, ktoré prispelo k zamysleniam, povzbudeniam a krásnym zážitkom. Rozhovor k hudobnej duchovnej tvorbe s našou sestrou farárkou si môžete prečítať v samostatnom príspevku v nasledujúcich stranách tohto časopisu.

-zk-

7. - 8. 2019 Oprava strechy kostola

Je dobré, keď v kostole prúdi Božie požehnanie. Je zarážajúce, keď v kostole voda prúdom tečie dole stenou, či kvapká zo stropu. V takomto havarijnom stave bola aj strecha evanjelického kostola v Liptovskom Hrádku. Po niekoľkoročnej snahe nájsť vhodnú firmu na jej rekonštrukciu sme začali práce na obnove strechy v prvej polovici júna 2019. Po tom, čo sme dali dole vežičku, zbúrali komín a zložili starú krytinu, dali sme novú fóliu, nové strešné latovanie, založili strešné

okná a prerobili vikier nad schodiskom do malej zborovej miestnosti na poschodí. V tom začalo pršať a do kostola tieklo ešte viac. Vďaka Pánu Bohu za ten dážď, lebo sme v najlepšom čase zistili, že nám najviac zateká na bočných stranách kostola, postavených roku 1999. Tieto časti sme neplánovali rekonštruovať, ale ukázalo sa, že to bude nevyhnutné, a preto sme vymenili strešnú fóliu, latovanie, úžľabie a krytinu BRAMAC sme pokládli naspäť. Keď sme dokončili našu prácu a znovu pršalo, v kostole bolo sucho. Práca sa podarila. Vďaka Pánu Bohu, ochotným darcom i spolupracovníkom. :)

Michal Belanji

Poznámka: viac fotografií k oprave strechy si môžete prezrieť na našej webovej stránke www.ecavlh.sk

5. - 9.8. 2019 Detský letný biblický tábor

V dňoch 5. - 9. augusta sa konal v našom cirkevnom zbere Detský letný biblický tábor. Hlavnou témou bola biblická kniha Ester. Pred očami detí sa odohrával príbeh siroty Ester, kráľa Ahasvera a služobníka Mordochaja a Hámána.

Deti mohli na živote týchto postáv spoznať biblické pravdy, že Boh sa pyšným protiví a pokorným dáva milosť. A že ten, kto dôveruje Bohu bude odmenený a povýšený ako Mordochaj. Veď On má s každým z nás svoj plán a Jeho úmysly s nami sú dobré.

Súčasťou tábora boli aj tvorivé dielne, ktoré dopĺňali tématiku preberanej pravdy. A tak sme si vyrábali kráľovské korunky, hudobné nástroje, Purimové masky a staroveký zvitok. Vo voľnom čase prebiehali rôzne pohybové aktivity a spoločné hry, ktoré súviseli s témou. Týždeň prebehol veľmi rýchlo a tak sme tábor zakončili malou oslavou za prítomnosti rodičov detí. Spievali sme piesne, zatancovali kráľovský tanček za doprovodu ručne vyrobených nástrojov a v modlitbe ďakovali Pánu Bohu za krásny a požehnaný týždeň.

Veľká vďaka patrí všetkým,
ktorí akokoľvek pomáhali, ale aj tým,
ktorí sa za nás modlili. Ďakujeme.

Jana Plachtinská

A aký bol biblický príbeh Ester? (pre poučenie nielen pre deti)

Ester bola sirota - židovka, chovanica Mordochaja, ktorá sa stala manželkou perzského kráľa Ahasvera. Mordochaj odhalil sprisahanie proti kráľovi a tým zachránil kráľovi život. Kráľ mu za to dal malý dar. Mordochaj ale nechcel

pokľaknúť pred kráľovým vezírom Hámanom, lebo bol presvedčený, že klaňať sa má iba Bohu. Vezír Háman z pomsty naviedol kráľa, aby dal vyvraždiť všetkých Židov. Napísal v kráľovom mene výnos, že v celej Perzskej ríši majú miestni ľudia vyvraždiť Židov v presne stanovený deň.

Ester sa to dozvedela, modlila sa a postila, a potom sa odvážila ísť ku kráľovi . V týchto časoch platil zvyk, že kráľovná a ostatní dvorania môžu ísť za kráľom, len keď ich on vyzve, inak riskujú život, preto tým, že sa odhodlala ísť za kráľom prejavila veľkú odvahu, lebo riskovala život. Až vtedy sa kráľ dozvedel, že aj Ester je Židovka a že Mordochaj, človek, ktorý zachránil kráľa, je tiež Žid. Kráľ odsúdil Hámana a vezírom sa stal Mordochaj. Hámana obesili na šibenici, ktorú dal Háman postaviť Mordochajovi. -zk-

Transplantácia duchovného srdca

Boh je schopný obnoviť tvoju dušu, vykonať duchovnú transplantáciu srdca, aby si bol opäť zdravý a plný nádeje. Zdá sa to byť nemožné, keď je srdce zlomené, ale pre Boha nie je nič nemožné. Jeho vôľa je stále obnovovať a uzdravovať.

Pýtala som sa ľudí, čo im prvé napadne pri slovách „transplantácia srdca“. Väčšine toto slovné spojenie evokuje hrozivú operáciu, veľa bolesti a krvi, stratu jedného človeka, aby jeho srdce zachránilo iného. Transplantácia srdca je však aj úžasnou nádejou v živote ťažko chorého človeka.

Nie je to tak dávno, čo túto nádej ľudia nemali. Prvé pokusy s transplantáciou sa vykonali na psovi už v roku 1905, žiaľ s nulovou šancou na prežitie. Prvá transplantácia u človeka bola realizovaná v r.1967 v Kapskom meste. Pacient prežil 28 dní. Krátko na to transplantovalo detské srdce, dieťa však neprežilo. Prvé úspešné zákroky sa datujú do roku 1968 a tím československých odborníkov v Bratislave bol v tomto čase veľmi úspešným priekopníkom v tejto v oblasti (čerpali zo skúseností z USA). Úspech bol, keď pacient prežil 24 hodín, neskôr mesiac. Len nedávno zomrel človek, ktorý žil najdlhšie s transplantovaným

srdcom – 30 rokov. Bez tejto operácie by zomrel do niekoľkých mesiacov. Jeho príbeh, nádej ktorú dostal ma inšpirovali k napísaniu týchto riadkov.

Počas posledných 40-tich rokov sa vo vede a medicíne dosiahli výrazné pokroky a úspechy. Transplantované srdce je novou nádejou pre život. Zatiaľ človek (ani na 3D tlačiarňi) nedokáže vyrobiť dokonalé srdce, ktoré by zachraňovalo druhých bez nutnej smrti iného. Tento zákrok sa preto poskytuje len v tých najvážnejších prípadoch. Je to operácia veľmi boľavá, jej realizácia vyžaduje veľký tím odborníkov a stále, aj po toľkých rokoch je to zákrok s neistým výsledkom. Ak človek prežije, doživotne užíva lieky, ktoré potláčajú vlastný imunitný systém. Telo sa akoby snaží zbaviť cudzieho telesa v sebe – tak vníma nové srdce.

Čo však naše duchovné srdcia?

Tiež majú svoje neduhy. Bývajú studené, tvrdé, kamenné, príliš malé, prázdne i počmárané hriechom. Tie sa spomenutým typom zákroku opraviť nedajú. Máme však lekára, ktorý vylieči všetky choroby. S pomocou neprichádza len ľuďom na pokraji smrti. Jeho „transplantácia duchovného srdca“ je okamžitá a bezbolestná. Netreba sekať, rezať ani šiť, ani sa dlho zotavovať. Úľava prichádza okamžite. Pacient nie je nútený užívať žiadne lieky ani navštevovať ďalších špecialistov. Nemusí tu umierať vždy iný človek pre záchranu srdca druhého. Umrel už Jeden, ten najvzácnejší, pre záchranu všetkých nás.

V Božích transplantačných úmysloch nebolo treba, aby pokročila veda či výskum – On toto dokonale dokáže už od počiatku vekov. Jeho urgentný príjem je pripravený 24 hodín denne. Jeho zákroky nikdy neboli príslubom kvalitnejšieho života s neistým výsledkom.

Vždy vedel, čo robí a ako to dopadne.

lebo čo Boh robí,

to dobré je.

Na ceste (rozhovor so sestrou farárkou Aničkou Belanji)

Našu zborovú sestru farárku, Aničku Belanji môžete stretávať na nedeľných bohoslužbách v našom kostole, počúvať jej kázne, prijímať od nej požehnanie či sviatosť Večere Pánovej. Toto je jej poslanie a jej práca. Jej profesionálna stránka osobnosti. V každom z nás sa však skrýva omnoho viac. Určite by o tom vedela hovoriť aj jej rodina. Pán Boh ju obdaril hudobným nadaním, ktoré tento rok priniesla na svetlo sveta, predstavila nám svoje piesne, ktoré nahrála na CD. Dňa 5.7.2019 sme v našom kostole mali možnosť vypočuť si tieto piesne na milom koncerte. V tej chvíli som cítila, že by bolo zaujímavé a vzácne porozprávať sa s ňou o je tvorbe. Čo zaujímalo mňa, na to som sa jej opýtala a s tým sa chcem podeliť s vami v nasledujúcich riadkoch.

ZK: Milá sestra farárka. Keďže mám s tebou krásny vzťah, nebudem ti v tomto rozhovore vykať, ale budem ťa oslovovať tak, ako ťa oslovujem a ako ťa mám rada, preto, Anička, kedy si prišla na to, že dokážeš zložiť pieseň?

AB: Začiatok mojej tvorby siaha do veku 9 rokov. Vtedy som napísala prvú básničku. Bola to vlastne modlitba vďaka vložená do jednoduchých rýmov. Troška neskôr, asi keď som mala 10 rokov som napísala prvú pieseň. Dodnes si ju pamätám. Úplne spontánne mi prišlo vnuknutie, že by som mohla napísať pieseň. Žasnem nad tým, ako sa mohol takýto nápad tak jednoducho zrodiť v detskej hlávke a to bez nejakého vonkajšieho impulzu alebo inšpirácie od ľudí. Verím, že ten impulz prišiel zhora, priamo od Boha , aj keď vtedy som tomu všetkému ešte celkom nerozumela.

ZK: Ako vznikajú tvoje piesne?

AB: Je to rôzne. Niekedy je najprv hudba potom text, inokedy je to naopak a zasa niekedy to ide tak nejako spolu. Väčšinou je to tak, že vnútorne vnímam, že teraz je čas pre niečo nové. A vtedy si sadnem ku klavíru a tvorím. Niekedy aj celú noc. To, čo je dôležité je inšpirácia a impulz. Inšpirácia prichádza zo skúsenosti života s Bohom a s ľuďmi. Sú v tom rôzne odkazy, emócie, otázky, túžby, sny, vyznania. Impulz prichádza od Boha. Bez Neho by to nešlo.

ZK: Kedy sa ti najlepšie tvorí?

AB: Najlepšie sa mi tvorí v samote a v tichu. Aj keď musím priznať, že nejaké myšlienky môžem dať do slov aj medzi ľuďmi. Inšpirácia prichádza aj medzi ľuďmi, ale samotná tvorba sa rodí v samote. Samota, pokoj a ticho je pre mňa nutnosť. Potom nevaďí, či je deň alebo je práve noc.

ZK: Ako Pán Boh vstupuje do tvojej tvorby?

AB: Pán Boh je neoddeliteľnou súčasťou. Nemám to rozdelené na čas keď vstupuje, alebo príde. To by musel byť čas, keď nie je, alebo je vzdialený. Boh je mojou súčasťou. Tak je to zachytené aj v Skutkoch apoštolov v 17 kapitole: " Ved' On predsa nie je ďaleko od nikoho z nás, * lebo Ním žijeme, hýbeme sa a trváme*." Nie je čas kedy by nebol blízko. Vedome viem, že je mojou súčasťou, a preto aj to, čo tvorím je len vďaka Nemu. Je to Jeho milosť, múdrosť, impulz a inšpirácia, ktorú mi dá prežiť. Nech sa mám akokoľvek

ťažko, verím, že On je mojou súčasťou a aj keď som zmietaná alebo zmätená otázkami, emóciami, túžbami, viem, že je mojou súčasťou a ja som v Ňom - neustále. Jeho Slovo mi dáva smer, schopnosť sa zorientovať a vidieť východisko.

ZK: Čo by si chcela svojimi piesňami odkázať ?

AB: To po čom túžim je, aby ľudia, ktorí budú počúvať tieto piesne mohli vnímať, že sme všetci na ceste. Na ceste, kde prežívame podobné zápasy, máme podobné otázky a všetkým nám je daná nádej, východisko a záchrana. Túžim, aby ľudia mohli nájsť skrze tieto piesne inšpiráciu aj pre svoj život, aby sa vo svojich myšlienkach a túžbach mohli a vedeli obrátiť k Bohu. Aby sa mohli v piesňach stretnúť vo svojich vlastných otázkach, zápasoch a radoostiach s Bohom - KRISTOM, ktorý je CESTA, PRAVDA a ŽIVOT. Najväčšou radosťou a odmenou je pre mňa spätná väzba prichádzajúca od ľudí, ktorí počúvali piesne spojená s ich osobných vyznaním. Tieto vyznania ľudí sú potvrdením, že túžba o ktorej som hovorila sa naplnila, a že to má zmysel.

Našej milej sestre farárke ďakujem za rozhovor. Viac o nej samej, o jej myšlienkach ako aj texty jej piesní si môžete nájsť na internete, na jej webovej stránke www.annabelanji.sk.

V prípade záujmu o jej CD „Na ceste“, ktoré bolo vydané v júni 2019, si ho môžete zakúpiť priamo u sestry farárky.

Zo života našej cirkevnej škôlky

Cirkevná materská škola Koráb vypláva už štvrtýkrát na svoju plavbu. V školskom roku 2019/2020 bude materskú školu navštevovať 22 detí vo veku od 3 do 6 rokov, z toho 14 chlapcov a 8 dievčat. Počet predškolákov bude 4, najväčší počet bude tento rok tých najmenších ☺. Pri otvorení mala materská škola Koráb 9 detí a postupne sme sa takto krásne rozrástli. Život v našej škôlke je veľmi pestrý, príjemný, rodinný a požehnaný. Denný režim detí je takmer podobný tým „obyčajným“ škôlkam, u nás je však obohatený o biblické príbehy,

prosby, ďakovania a kresťanské piesne. A čo nás tento rok čaká? Po adaptácii nových kamarátov máme naplánované rôzne akcie, výlety, divadielka, návštevu soľnej jaskyne, múzea, lyžiarsky výcvik, akcie pre rodičov, s rodičmi, tvorivé dielne a veľa, veľa iného.

„Dobrý údel a dokonalý dar pochádza zhora, od Otca svetiel“.

Táto veta je z Písma a napísala mi ju raz naša sestra farárka Anička Belanji. Pre mňa je takým dokonalým darom cirkevná materská škola Koráb a všetci ľudia, ktorých sa mi podarilo spoznať a poznať. Som nekonečne vdáčná Bohu, že ma zaviedol práve sem, kde som pocítila jeho prítomnosť a nekonečnú lásku. Teším sa na našu spoločnú plavbu, ktorá bude určite plná nezabudnuteľných zážitkov.

Bc. Zuzana Martinková, riaditeľka CMŠ Koráb

S milosťou

V mojom živote sa dejú zaujímavé veci, s ktorými sa chcem s vami podeliť.

Tento rok nie je pre mňa rokom jednoduchým a práve v tom vidím Božie pôsobenie.

Koncom minulého roka som čítala biblické zamyslenie, kde znela myšlienka: „modli sa za svoje slovo pre nasledujúci rok“. Nie citát ani veta. Iba slovo. Tak som to teda skúsila v predstave, že by možno bolo fajn, keby mi na každom kroku svietila kontrolka – to správne slovo pre moje radosti, starosti i križovatky života. Modlila som sa dlho, no žiadne slovo zhora neprišlo. Tak som sa začala zamýšľať nad tým, že možno toto nie je tá správna cesta, ktorou ísť. Možno zjaviť jedno slovo nie je Božou prioritou pre môj život. Ved' Pán Boh má toľko úžasných mien, charakterových vlastností, príbehov či zjavení – možno pre vystihnutie Jeho veľkosti a toho, čo v mojom živote robí je jediné slovo príliš málo. Po týchto úvahách som začala upúšťať od myšlienky hľadania jedného slova, prežívala som turbolentné obdobia v práci, v rodine, kde som sa veľmi snažila byť dobrou nadriadenou i podriadenou, dobrou mamou, manželkou, sestrou, dcérou či priateľkou, bola som hnaná do výkonov a už som cítila svoje preťaženia. V kolotoči povinností a očakávaní som si uvedomovala, že takýto typ únavy dokáže spôsobiť, je človek ľahšie zraniteľný, keď sa veci nepodaria napriek veľkému úsiliu a obáva sa, aby nepodľahol, nezačal závidieť, nezatrpkol, nebol ľahostajný k ľuďom, nehľadal len svoj pokoj, uznanie, pochvalu či kompliment.

V toku rôznych udalostí a myšlienkových zvrátov sa nečakane zjavilo slovo MILOSTĚ. Začalo sa objavovať doslova všade. V denných čítaniach biblických zamyslení, v náhodnom otvorení Biblie, v kázňach našej sestry farárky, v biblických i nebiblických knihách, v rozhovoroch. Trvalo to takmer dva mesiace a denne som dôkazy o tomto pôsobení posielala svojmu synovi vo forme fotiek, sms-iek. Bola som prekvapená, na koľkých miestach v Biblii sa milosť spomína. Nikdy som to takto intenzívne nevnímala.

To, že toto slovo je pre mňa tým správnym slovom som pochopila vo chvíli, keď sa moja dcéra učila na konfirmačné vyučovanie žalm 23. Hovorili sme si o tom, čo vyjadruje, že je povzbudením vo chvíľach dobrých i zlých, hovorila som jej, že aj keď dospeje, bude jej mať tento žalm stále čo povedať. Štvrtý verš hovorí: „keby som kráčal hoci temným údolím, ty si so mnou“. V období týchto rozhovorov som práve čítala zamyslenie, ktorého autor sa zaoberal práve týmto

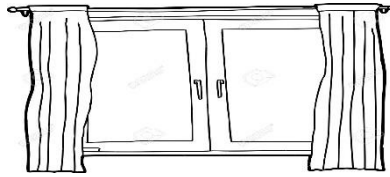
žalmom a hovoril o tom, že ako šťastie, tak aj nešťastie nie sú trvalé. Raz sme hore a raz zas dole. Pripomínal však, že na vrcholoch, hoci máme krásny výhľad, sme vo výškach – tam je vietor a skaly. V najvyšších výškach život nie je. Ale v údoliach, kde sú búrky a prší – tam je život, tam rastie tráva i kvety. Tam môžeme rásť aj my. Tam v údoliach našich trápení a starostí je priestor pre duchovný rast. Tam sa učíme vytrvalosti a pokore – a práve tu prichádza tá milosť.

Pán Boh nás nenecháva samých. V svojej milosti nás vykupuje z trápenia, lieči, požehnáva. V tom slove „milosť“ sa mi prihovára nech je akokoľvek v živote nepohodlne. On neprihliada na moje výkony, limity, na to či som dosť dobrá, ani na moje slabosti, obavy či zlyhania. Miluje ma zo svojej milosti a obnovuje každý deň.

Najväčší rast, ovocie Ducha Svätého bude v údolí kde bolo srdce zlomené. Tam bude miesto najväčšej žatvy. Boh chce, aby náš pohár pretekal nielen v čase, keď je dobrý výhľad, ale aj v údoliach bolesti a púšti zranení. Boh prestiera stôl požehnaní a milosti a bohato sýti naše duše.

Len dobrota a milosť sprevádzať ma budú po všetky dni môjho života a bývať budem v dome Hospodinovom dlhé časy (žalm 23, 6).

Príbehy sú prevzaté z knihy *Vie to iba vietor* od B. Ferrera z vydavateľstva Don Bosco.

Zázrak

„Veríš v zázraky?“

„Áno.“

„Áno? A už si nejaký videl?“

„Zázrak? Áno.“

„Aký?“

„Teba.“

„Mňa? A čo som ja, zázrak?“

„Si.“

„Ako to?“

„Dýchaš, máš jemnú a teplú pokožku. Bije ti srdce. Vidiš. Počuješ. Beháš. Ješ. Skáčeš. Spievaš. Myslíš. Smeješ sa. Miluješ. Plačeš...“

„Hm, hm... A to je všetko? To je zázrak?“

Podčiarknuté slová vyčiarknite v osemsmierovke, po jej vyriešení získate úžasnú pravdu o každom jednom z nás.

--- - - - - , --- - - - - .

M	Š	S	Š	E	J	U	Č	O	P
Y	I	E	S	P	I	E	V	A	Š
S	I	L	Č	Á	N	O	V	Š	D
L	Š	Z	U	Á	Á	C	Á	E	Ý
Í	Í	N	Y	J	K	H	S	C	C
Š	D	Š	E	J	E	S	I	D	H
Z	I	Á	Z	B	R	Š	A	R	A
K	V	P	L	A	Č	E	Š	S	Š

Vrabčiak

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden sivohnedý ¹vrabčiak. Jeho život bol plný úzkosti a otázok. Ešte bol vo vajíčku a už sa trápil: „Podarí sa mi preraziť túto tvrdú škrupinu? Nevypadnem z hniezda? Budú sa rodičia o mňa starať a budú ma živiť?“

Tieto ²obavy ako-tak prežil, ale čoskoro ho opantali ďalšie, keď sa roztrasený na halúzke chystal na svoj prvý let: „Udržia ma krídla? A čo, keď padnem na zem? Kto ma sem vynesie?“ Lietať sa, samozrejme, naučil, ale hneď začal fňukať: „Nájdem si nejakú družku? Podarí sa mi postaviť ³hniezdo?“

Aj to sa mu podarilo, ale vrabčiak sa sužoval ďalej: „Budú vajíčka v bezpečí? Do ⁴stromu môže udrieť blesk a môže mi spáliť celú ⁵rodinu... A čo keď prileťi sokol a roztrhá vrabčiatka? A uživím ich?“

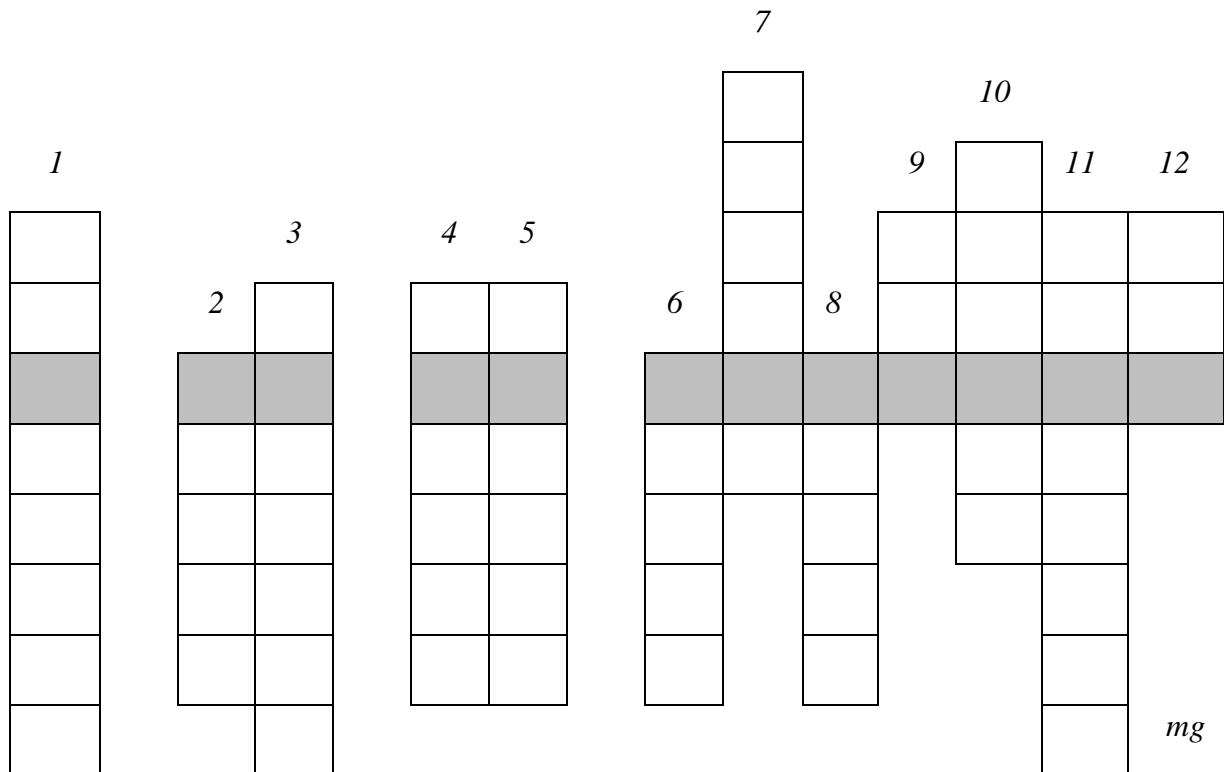
Keď sa z mláďat vypel'hali krásne, zdravé a živé vrabčence a začali sem-tam poletovať a šantiť, vrabček zasa nariekal: „⁶Nájdu si dosť potravy? Uniknú mačkám a ostatným dravcom?“

Potom sa pod stromom zastavil ⁷Učiteľ. Ukázal na vrabčeka a povedal učeníkom: „**Pozrite sa na nebeské ⁸vtáky: nesejú, nežnú ⁹ani do ¹⁰stodôl nezhrmažd'ujú, a váš nebeský Otec ich živí.**“

A sivohnedý vrabček si zrazu ¹¹uvedomil, že mu nikdy nič nechýbalo. ¹²Mal všetko. _ _ _

_ _ _ _ _ .

Podčiarknuté slová doplňte podľa čísiel do tajničky, znením tajničky končí príbeh o vrabčiakovi.

*Silu mi dávaš vykročiť vpred.
Silu mi dávaš zmeniť smer ciest.
Zažívať nové, pochopiť záhadné,
mať v tebe istotu, keď slnko zapadne.
Po твоjich cestách nás stále ved',
aj keď noc tmavá zahalí svet.
V búrke i daždi drž naše dlane,
nech tvoje áno vždy v srdci máme.*

-zk-

Poznámka na záver: keď som kompletizovala toto vydanie, uvedomila som si, že je celé „na ceste“ - takmer všetky príspevky: dovolenkové cesty, túra, bicykel, potvrdenie krstnej zmluvy, nový školský rok v škôlke, cestou života počas roka i v príbehu malého vrabčička, piesňami, básňami, premenou srdca – skrátka na ceste k Bohu. Z vďakou za požehnanie Z. Karabínová

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok

Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji

tel. kontakt: 0918 828 050

sledujte www.ecavlh.sk (aktuálne oznamy, časopis - aktuálne číslo aj staršie vydania, udalosti v zbore + foto)

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami